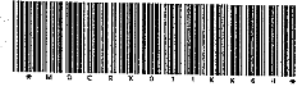

Ministerstvo dopravy

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 611/6
602 00 Brno
ID datové schránky: wwjaa4f

Č. j./Sp. zn./Typ
97/2020-160-SOU/7
97/2020-160-SOU

Vyřizuje/E-mail/Telefon
Mgr. Pavel Dubský
pavel.dubsky@mdcr.cz
+420 2251 31493

Datum
Praha
14.06.2021

Věc: [REDACTED] - kasační stížnost

V právní věci

žalobce: [REDACTED]

proti

žalovanému: Ministerstvo dopravy, odbor agend řídičů,
nábř. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1.

Kasační stížnost žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2021,
č. j. [REDACTED], doručeného dne 9. 6. 2021.

I.

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 20. 5. 2021, č. j. [REDACTED] uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „magistrát“), ze dne 1. 7. 2019, č. j. MHMP 1310773/2019/Šes. Současně uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náklady řízení ve výši 2 580 Kč.

II.

S uvedenými závěry městského soudu se žalovaný, s ohledem na níže uvedené důvody, neztotožňuje. Namítá proto nezákonnost rozhodnutí městského soudu. Důvody kasační stížnosti žalovaný spatřuje v naplnění ust. § 103 odst. 1 písm. a) a písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. **Kasační stížností žalovaný napadá celý rozsudek městského soudu.**

III.

Žalovaný uvádí, že žalobce podáním ze dne 10. 6. 2020 uplatňoval opatření proti nečinnosti

magistrátu podle § 80 správního řádu, v němž uvedl, že proti rozhodnutí magistrátu, č. j. MHMP 1310773/2019/Šes, ze dne 1. 7. 2019, podal dne 29. 7. 2019 odvolání prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu, načež odvolání potvrdil dopisem dne 5. 8. 2019. Žalovaný vyhotovil usnesení, č. j. 1355/2020-160-SPR/3, dne 8. 7. 2020, kterým nevyhověl žádosti žalobce.

Žalovaný v usnesení uvedl, že ve věci magistrát vydal dne 1. 7. 2019 rozhodnutí, č. j. MHMP 1310773/2019/Šes, kterým žalobce shledal vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době, a to z důvodu porušení § 10 odst. 3 téhož zákona. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb tzv. fikcí dne 12. 7. 2019. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu dne 29. 7. 2019 odvolání. Jelikož odvolání nebylo do pěti dnů potvrzeno ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu, rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 7. 2019. O této skutečnosti byl žalobce informován formou sdělení dne 13. 9. 2019. Žalovaný k tomuto dále uvedl, že spisová dokumentace neobsahovala žádný dopis vztahující se k datu 5. 8. 2019, kterým by dle žalobce mělo být potvrzeno jeho odvolání, přičemž zkonstatoval, že se v daném případě opětovně jedná o účelové jednání žalobce, resp. o zneužití práva. Usnesení žalovaného nabylo právní moci dne 20. 7. 2020.

Městský soud však po podané žalobě rozhodl, že žalovaný byl povinen o odvolání rozhodnout, neboť shledal, že žalobce své odvolání včas potvrdil písemným podáním ze dne 5. 8. 2019. Na druhou námitku žalovaného ohledně zneužití práva však městský soud de facto rezignoval a stroze zkonstatoval, že v této věci je oprávněn posuzovat jen otázku podání odvolání ve vlastní přestupkové věci žalobce.

Se závěrem městského soudu se však žalovaný nemůže ztotožnit. Žalovaný setrvává na svém názoru, že potvrzení odvolání magistrátu doručeno nebylo, resp. bylo, avšak předmětnému podání nemohla být přiznána právní ochrana (právní účinky). Žalovaný své usnesení nezaložil pouze na absenci rozhodné písemnosti ve spise, nýbrž rovněž konstatoval v daném případě zneužití práva ze strany žalobce, jak je mimo jiné patrné z napadeného rozsudku. Skutečnost o zneužití práva ze strany žalobce byla shledána jak ve výše uvedeném usnesení žalovaného, vyjádření žalovaného k žalobě proti jeho rozhodnutí, přiložené písemnosti Ministerstva vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, č. j. MV-80092-2/ODK-2019, ze dne 5. 6. 2019, tak i ve sdělení magistrátu, které bylo doručeno městskému soudu před ústním jednáním. Navíc, žalovaný tuto námitku připomínal i v rámci ústního jednání. **Strohé ničím nepodložené odůvodnění městského soudu ohledně (ne)zneužití práva tak nemůže obstát. Městský soud byl povinen řešit i tuto otázku.**

Městský soud v napadeném rozsudku souhlasí, že podání žalobce, která správním orgánům zasílá, vykazují znaky nestandardního přístupu žalobce, který nadměrně a nadbytečně zatěžuje správní orgány. Způsob jeho komunikace se správními orgány městský soud nezhodnotil kladně. **Přesto se městský soud, jak již bylo výše naznačeno, tímto de facto dále nezabýval, přičemž nepřihlédl ke skutečnosti, že se v daném případě jednalo o klasickou šablonovitou písemnost žalobce, která ani primárně nesměřovala k doplnění odvolání, naopak směřovala k jiné věci.** Navíc, žalobce již před podáním této rozhodné písemnosti věděl, že k obdobným písemnostem jako je tato nebude přihlédnuto (viz sdělení magistrátu adresované městskému soudu, č. j. MHMP 130128/2021, ze dne 1. 2. 2021, založené v soudním spisu). Písemnost žalobce měla 3 strany a obsahovalo 52 vět, z toho až 45. věta zněla, cit.: „*Podávám odvolání proti rozhodnutí MHMP 1310773/2019/Ses. Žádám o sdělení informace, která úřední osoba bude o tomto odvolání rozhodovat.*“

Žalovaný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), č. j. 6 As 223/2017-36, ze dne 31. 1. 2018, cit.: *„Nejvyšší správní soud se k takovému procesnímu postupu stejného zmocněnce, kdy žádost o doručování do e-mailové schránky je vtělena na překvapivé místo podání, již vyjádřil, a to v rozsudku ze dne 27. 10. 2016, č. j. 9 As 9/2016 - 52, v němž konstatoval, že „Požadavek na doručování na adresu k.@s.eu bylo zmocněncem stěžovatele záměrně sděleno v rámci několikastránkového podání na zcela nelogicky zařazeném*

místě tak, aby správní orgán tento požadavek pokud možno přehlédl (byť to by se stávat nemělo). Zcela zjevně jde o snahu prodlužovat správní řízení, nikoliv o snahu, v souladu s účelem, pro který byla možnost doručování na elektronickou adresu zavedena, řízení urychlit. Takový postup nemůže požívat soudní ochrany. Poukázat lze i na další judikaturu, která se týká daného zmocněnce při zastupování obviněných v různých přestupkových řízeních s obdobnou procesní taktikou, a také v těchto případech bylo namítáno nedoručování písemností správních orgánů na elektronickou adresu „k.@s.eu“ (např. rozsudky ze dne 16. 10. 2015, č. j. 2 As 102/2015 - 26, ze dne 5. 11. 2015, č. j. 2 As 110/2015 – 42, či ze dne 4. 2. 2016, č. j. 7 As 312/2015 - 30).“

Nejvyšší správní soud nemá důvodu se od výše uvedené argumentace v projednávané věci odchýlit, v opačném případě by aproboval zjevně obstrukční jednání a poskytnul by návod ke zmaření účelu správního řízení, neboť by takovýmto zmocněncům stačilo podávat obsáhlá vyjádření a podání, v nichž by na zcela nepředvídatelných místech uváděli nové požadavky na způsob doručování, ačkoli by v jiné části takového podání viditelně požadovali zase něco jiného.“

Citovaný závěr lze analogicky vztáhnout i na nyní projednávaný případ. **Žalobce využívá obstrukčních jednání tak, jak je využívají obecní zmocněnci. Takovému jednání ale správní soudy nemají a nemohou poskytovat ochranu. Jinými slovy, takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, nepožívá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat** (srov. např. dále rozsudek NSS, č. j. 4 As 113/2018-39, ze dne 18. 12. 2018, č. j. 8 As 245/2019-63, ze dne 23. 3. 2021, 9 As 265/2020-43, ze dne 11. 2. 2021).

Žalovaný dále upozorňuje, že nejen jemu je z úřední činnosti známo, že žalobce činí účelová podání napříč celou Českou republikou. Žalovaný vede či vedl ve věcech žalobce již několik řízení, např. pod sp. zn. MD/16671/2021/160 (Jihomoravský kraj), sp. zn. MD/11954/2021/160 (Karlovarský kraj), sp. zn. MD/4521/2021/160 (Jihomoravský kraj), sp. zn. 180/2020-160-SPR (Pardubický kraj), sp. zn. 1751/2019-160-SPR (Jihomoravský kraj), sp. zn. 1233/2019-160-SPR (Kraj Vysočina), sp. zn. 919/2018-160-SPR, 917/2018-160-SPR a 914/2018-160-SPR (Pardubický kraj), atd. **Z výše uvedených značek lze velmi snadno dovodit, že žalobce vystupuje v obrovském množství obdobných řízení a je tedy znám po celé České republice.** Žalovaný opětovně zdůrazňuje, že toto je pouhý neúplný výčet jeho řízení, přičemž mu je z úřední činnosti známo, že na krajských úřadech a obecních úřadech obcí s rozšířenou působností napříč celou Českou republikou je situace ještě horší, zejména pak v Jihomoravském kraji, kde žalobce bydlí. Jen např. magistrát eviduje stovky, ne-li tisíce podání žalobce. Pro dokreslení situace žalovaný v příloze kasační stížnosti předkládá vybrané písemnosti týkající se žalobce, vedené u magistrátu.

Žalobce obvykle činí prostřednictvím jedné zásilky, resp. písemnosti několik desítek až stovek neodůvodněných podání, přičemž očekává, že bude správními orgány vyzván k doplnění právě těchto jednotlivých neodůvodněných podání. Tyto však obvykle nedoplňuje, popř. je doplní, avšak bez odůvodnění, po lhůtě či poslední den lhůty jako v tomto případě, přičemž písemnosti si řádně nepřebírá, naopak vyčkává, aby mu byly písemnosti správních orgánů doručovány tzv. fiktí. Současným trendem žalobce je ihned 31. den po podání odvolání podávat žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, a to i přesto, že např. od následného doplnění jeho odvolání neuplynulo ani 30 dnů. Zároveň např. žalovanému v těchto žádostech ještě v závěru např. drze uvede, že cit.: „...těším se na další spolupráci.“ A to nemluvě o jeho celkovém nestandardním, někdy též vulgárním vyjadřování v písemnostech (viz např. v příloze předložená kopie písemnosti adresovaná Magistrátu města Brna) či na internetu (viz blíže níže).

Účelové jednání žalobce lze dále seznat i z průběhu ústního jednání, kdy si žalobce ústní jednání okamžitě nahrával, aby posléze mohl prezentovat ještě v tentýž den svou „akci v Praze“ na internetu. V souvislosti s tímto je s podivem, že městský soud ani nedal možnost vyjádřit se zástupci žalovanému k tomuto nahrávání. Zástupce žalovaného nedával žádný souhlas žalobci ke zveřejnění této nahrávky s ním na internetu. Navíc, žalobce nazval zástupce žalovaného „sráčem“ (viz pro představu v příloze přiložený printscreen komunikace žalobce pod přezdívkou Číkus na webu 30kmh.cz, kde lze dohledat i návody obstrukčních jednání žalobce

k příslušným správním řízením, včetně záznamu o ústním jednání; viz pro představu v příloze přiložený printscreen statistik vykazující aktivitu žalobce na příslušné webové stránce, na které se chlubí a baví tím, jak správní orgány bezdůvodně zatěžuje a přidělová jim zbytečnou práci).

Žalobce vědomě páchá přestupky, resp. se snaží dlouhodobě svou aktivitou vědomě obcházet nejen zákon o silničním provozu, jehož smyslem a účelem je zejména stanovit základní pravidla pro zabezpečení ochrany veřejného zájmu, kterým je bezpečný a plynulý provoz na pozemních komunikacích. Cílevědomě tak bezesporu činil i v nyní projednávaném případě, neboť, jak již bylo naznačeno v usnesení žalovaného, žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podal v době až s téměř ročním odstupem, když již byl dávno předtím informován o skutečnosti, že předmětné rozhodnutí magistrátu nabylo právní moci. Není pochyb o tom, i s přihlédnutím ke kontextu jeho repliky k vyjádření žalovaného k žalobě, že žalobce tak činil s cílem zastříti svou vinu tím, že z důvodu hrozící prekluze půjde jen stěží jeho přestupek dále projednat. Nelze tolerovat jednání žalobce, které dlouhodobě odporuje smyslu a účelu právních norem. Jinými slovy, nejen v tomto případě je evidentní, že žalobce pohrdá právními normami a zájmy jimi chráněnými, resp. systémem práva jako takového.

Žalovaný s ohledem na shora uvedené tedy opětovně odkazuje zejména na výše uvedenou webovou stránku, kde žalobce vystupuje pod přezdívkou Číkus, stanovisko Ministerstva vnitra, které již je součástí soudního spisu, neboť jej žalovaný zasílal spolu s vyjádřením k žalobě, a písemnosti vedené u magistrátu a u žalovaného, popř. městského soudu. Analýzou pak nelze dojít k jinému závěru než k tomu, že v případě žalobce se jedná o zneužití práva, tzn., magistrátu nebylo doručeno potvrzení odvolání žalobce. Podání žalobce nepožívá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky, jak již např. v minulosti městský soud či NSS shledaly u vybraných obecných zmocněnců.

Pokud by NSS přistoupil shodně jako městský soud na hru žalobce, žalobce by tím získal konečný triumf nejen pro sebe, který by znamenal minimálně několikaleté paralyzování a šikanování správních orgánů a revoluci v jejich rozhodování, neboť by se musely neustále důkladně zabývat desítky až stovky neodůvodněnými podáními žalobce či dalších stejně smýšlejících jedinců. Žalobce zahlučuje správní orgány jen tak pro zábavu, přičemž správní orgány by musely v textu hledat, přiřazovat a kopírovat určité skryté věty (kterých jsou stovky) k jednotlivým správním řízením. Žalovaný proto v tomto směru poukazuje na dalekosáhlé důsledky v případě, že by NSS přisvědčil rozhodnutí městského soudu.

IV.

Žalovaný konstatuje, že předmětné spisové materiály vzápětí zašle NSS prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, neboť mu již byly vráceny městským soudem.

V.

Návrh rozhodnutí

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem žalovaný navrhuje, aby NSS vydal tento rozsudek:

Rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. [REDAKCE], ze dne 20. 5. 2021 se ruší a věc vrací k novému projednání.

Mgr. Stanislav Dvořák
ředitel
Odbor agend řídiců